

Αθήνα, 23-03-2011

ΑΠ: Γ/ΕΞ/2106/23-03-2011

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΑΡΧΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ**

Ταχ. Δ/ση: ΚΗΦΙΣΙΑΣ 1-3

115 23 ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 210-6475600

FAX: 210-6475628

Α Π Ο Φ Α Σ Η 22/2011

(Τμήμα)

Η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα συνεδρίασε σε σύνθεση Τμήματος στην έδρα της τη 08.03.2011 και ώρα 10:30 μετά από πρόσκληση του Προέδρου της, προκειμένου να εξετάσει την υπόθεση που αναφέρεται στο ιστορικό της παρούσας. Παρέστησαν οι Χρήστος Παληοκόστας, Αναπληρωτής Πρόεδρος, κωλυομένου του Προέδρου της Αρχής Χρίστου Γεραρή και Δημήτριος Λιάπης, Πέτρος Τσαντίλας, ως εισηγητής και Γρηγόριος Λαζαράκος, αναπληρωματικά μέλη σε αντικατάσταση των τακτικών μελών Λεωνίδα Κοτσαλή, Αναστάσιου Πράσσου και Αναστάσιου – Ιωάννη Μεταξά, οι οποίοι αν και εκλήθησαν νομίμως εγγράφως δεν παρέστησαν λόγω κωλύματος. Δεν παρέστη, λόγω κωλύματος, η Χαρίκλεια Λάτσιου, νομικός ελεγκτής - δικηγόρος, που είχε οριστεί βοηθός εισηγήτρια της υπόθεσης. Παρούσα στη συνεδρίαση ήταν η Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου, υπάλληλος του τμήματος διοικητικών και οικονομικών υποθέσεων, ως γραμματέας.

Η Αρχή έλαβε υπόψη της τα παρακάτω:

Με τις υπ' αριθμ. πρωτ. ΑΠΔΠΧ Γ/ΕΙΣ/6814/09.12.2008, Γ/ΕΙΣ/7027/17.12.2008, Γ/ΕΙΣ/7350/06.12.2008, Γ/ΕΙΣ/329/14.01.2011 και Γ/ΕΙΣ/862/02.02.2011 αιτήσεις ο Α καταγγέλλει

στην Αρχή ότι ο Β, εκδότης της εφημερίδας Χ, προέβη σε παράνομη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Συγκεκριμένα, καταγγέλλει ότι στα φύλλα της ως άνω εφημερίδος της ../.../2008, ../.../2008 και ../.../2008 υπάρχουν εκτενή δημοσιεύματα που αφορούν στο πρόσωπό του, μεταξύ άλλων και κυρίως για ποινικές διώξεις που έχουν ασκηθεί σε βάρος του, με αποτέλεσμα την προσβολή της ιδιωτικότητάς του και ζητεί από την Αρχή να επιληφθεί της δημοσιοποίησης προσωπικών του δεδομένων. Η Αρχή με το υπ' αριθμ πρωτ. Γ/ΕΞ/7510/10.12.2010 έγγραφο της Αρχής έγγραφό της κάλεσε τον Β, εκδότη της συγκεκριμένης εφημερίδος όπως υποβάλει τις απόψεις του για τα καταγγελλόμενα. Σε απάντηση του εγγράφου αυτού ο Β απέστειλε τα υπ' αριθμ. πρωτ. ΑΠΔΠΧ Γ/ΕΙΣ/7716/22.12.2010 και Γ/ΕΙΣ/72/05.01.2011 έγγραφα, με τα οποία απορρίπτει τους ισχυρισμούς του Α ως νόμω και ουσία αβάσιμους.

Η Αρχή, μετά από εξέταση των προαναφερομένων στοιχείων, αφού άκουσε τον εισηγητή και τη βοηθό εισηγήτρια και κατόπιν διεξοδικής συζήτησης,

ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

1. Όπως έχει ήδη κρίνει η Αρχή (βλ. ενδεικτικά τις με αριθμ. 53/2004, 25/2005, 26/2007, 58/2007, 17/2008, 18/2008 και 63/2010 αποφάσεις της Αρχής), το δικαίωμα για την προστασία της ιδιωτικής ζωής (άρθρο 9 παρ. 1 Σ.) και των προσωπικών δεδομένων (άρθρο 9Α Σ.) συχνά συγκρούεται με την ελευθερία της έκφρασης και ειδικότερα του Τύπου να ενημερώνει το κοινό, καθώς και με το δικαίωμα στην πληροφόρηση (άρθρο 14 παρ. 1 και 2 και άρθρο 5Α Σ.). Από το Σύνταγμα δεν προκύπτει *in abstracto* επικράτηση του ενός ατομικού δικαιώματος επί του άλλου. Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνεται μία *ad hoc* στάθμιση των αντιτιθέμενων συμφερόντων κατά τις αρχές της πρακτικής αρμονίας και αναλογικότητας (άρθρο 25 παρ. 1 Σ.) με τέτοιον τρόπο, ώστε τα προστατευόμενα αγαθά (αφενός η ελευθερία της έκφρασης και του Τύπου και το δικαίωμα στην πληροφόρηση και αφετέρου το δικαίωμα στην προστασία της ιδιωτικής ζωής και στον πληροφοριακό αυτοκαθορισμό) να διατηρήσουν την κανονιστική τους εμβέλεια.

Η αρχή της στάθμισης εφαρμόζεται κατά την πάγια νομολογία των ελληνικών δικαστηρίων και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΔΔΑ). Σύμφωνα με την αρχή αυτή τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης έχουν καθήκον να ενημερώνουν το κοινό για υποθέσεις και θέματα γενικού ενδιαφέροντος και αντίστοιχα το κοινό έχει δικαίωμα να ενημερώνεται για τα ζητήματα αυτά. Εφόσον πρόκειται για πρόσωπα της δημόσιας ζωής ή θέματα δημοσίου ενδιαφέροντος, η ανάγκη ενημέρωσης του κοινού καθίσταται περισσότερο έντονη. Για το λόγο αυτό το ΕΔΔΑ αναγνωρίζει καταρχήν το ρόλο των δημοσιογράφων ως δημόσιων φρουρών (“public watchdogs”),

ήτοι αποδέχεται την ελεγκτική λειτουργία του Τύπου, η οποία καλύπτει τη δυνατότητά του να στηλιτεύει τα κακώς κείμενα με τη δημοσιοποίηση και δημόσια κριτική τους (βλ., ιδίως, απόφαση ΕΔΔΑ, υπόθεση Ρίζος και Ντάσκας κατά Ελλάδα, 27.5.2004, Prager & Oberschlink κατά Αυστρίας, 26.4.1995).

Η Οδηγία 95/46/EK αναφέρεται ρητά στην ελευθερία της έκφρασης και της πληροφόρησης, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 10 της ΕΣΔΑ (βλ. σκέψη 37 του προοιμίου της), το οποίο σύμφωνα με την νομολογία του ΕΔΔΑ κατοχυρώνει την ελευθερία της δημοσιογραφικής πληροφόρησης. Τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τις κατάλληλες εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις από την προστασία των προσωπικών δεδομένων, προκειμένου τα μέσα ενημέρωσης να επιτελούν το «θεσμικό» τους ρόλο σε μια δημοκρατική κοινωνία, ώστε να συνυπάρχουν, στο βαθμό που είναι αναγκαίο, αφενός τα δικαιώματα της ιδιωτικής ζωής και του πληροφοριακού αυτοκαθορισμού και αφετέρου της ελευθερίας της έκφρασης και της πληροφόρησης. Η εξασφάλιση της ελευθερίας της έκφρασης και συνακόλουθα του Τύπου, δικαιολογεί παρεκκλίσεις από την προστασία των προσωπικών δεδομένων, αλλά μόνο εντός των ορίων που καθορίζονται από την αρχή της αναλογικότητας (βλ. Σύσταση 1/97 σχετικά με τη νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων και τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Ομάδας Εργασίας του άρθρου 29 της ως άνω Οδηγίας).

2. Οι διατάξεις του ν.2472/1997 καταλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, και τις δημοσιογραφικές δραστηριότητες στο σύνολό τους, όταν με αυτές διενεργείται ταυτόχρονα επεξεργασία προσωπικών δεδομένων (βλ. απόφαση ΣτΕ 3545/2002, αιτιολογ. σκέψη 10). Η δημοσίευση στον τύπο πληροφοριών που αφορούν ένα φυσικό πρόσωπο συνιστά επεξεργασία προσωπικών δεδομένων, κατά την έννοια του άρθρου 2 στοιχ. δ' του ν. 2472/1997 («καταχώριση» και «διάδοση»), η οποία επιτρέπεται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις του προαναφερόμενου νόμου. Το άρθρο 3 παρ. 1 του ίδιου νόμου προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής του, το οποίο καλύπτει την εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και τη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο. Ακόμα και αν θεωρηθεί η δημοσίευση σε εφημερίδα ως μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία προσωπικών δεδομένων (πρβλ. τις προαναφερθείσες με αριθ. 17 και 18/2008 αποφάσεις της Αρχής), εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 2472/1997, αφού τα αρχεία των εφημερίδων αποτελούν διαρθρωμένα αρχεία με την έννοια του ν. 2472/1997 (βλ. και την με αριθ. 26/2007 απόφαση της Αρχής), διότι συνιστούν διαρθρωμένα σύνολα δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που καθίστανται προσιτά με την εφαρμογή συγκεκριμένων κριτηρίων, όπως π.χ. τίτλος, αρίθμηση και ημερομηνία του φύλλου της εφημερίδας (άρθρο 2 στοιχ. ε' του ν. 2472/1997, όπως ισχύει). Η πρόσβαση στα δεδομένα αυτά

καθίσταται δυνατή όχι μόνο με τα ενδεικτικά απαριθμούμενα κριτήρια αλλά και με εσωτερικές μηχανές αναζήτησης, που τηρούν οι εφημερίδες, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας. Συνεπώς, η δημοσίευση στην εφημερίδα Χ πληροφοριών που αφορούν στον Α συνιστά επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του ν.2472/1997, ο δε ισχυρισμός της καταγγελλόμενης εφημερίδος περί μη εφαρμογής του ν.2472/1997 λόγω της μη ύπαρξης αρχείου προσωπικών δεδομένων κρίνεται αβάσιμος.

3. Στο άρθρο 4 του ν. 2472/1997 τίθενται οι γενικές προϋποθέσεις για τη νομιμότητα της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ενόψει των θεμελιωδών αρχών του σκοπού και της αναλογικότητας. Περαιτέρω, η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων επιτρέπεται, και χωρίς τη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων, κατά το άρθρο 5 παρ. 2 περ. ε' του ν. 2472/1997, όταν: *«είναι απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του εννόμου συμφέροντος που επιδιώκει ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ο τρίτος ή οι τρίτοι στους οποίους ανακοινώνονται τα δεδομένα και υπό τον όρο ότι τούτο υπερέχει προφανώς των δικαιωμάτων και συμφερόντων των προσώπων στα οποία αναφέρονται τα δεδομένα και δεν θίγονται οι θεμελιώδεις ελευθερίες αυτών»*. Ως τέτοιο έννομο συμφέρον νοείται και το δικαίωμα της πληροφόρησης, τόσο του πληροφορέιν όσο και του πληροφορείσθαι (άρθρα 14 παρ. 1-2 και 5Α Σ.).

Ειδικά για την επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (άρθρο 2 στοιχ. β' του ν. 2472/1997) προβλέπεται το επιτρεπτό της επεξεργασίας για δημοσιογραφικούς σκοπούς (άρθρο 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' του ίδιου νόμου) με τις εξής προϋποθέσεις: 1) η επεξεργασία αφορά σε δεδομένα δημοσίων προσώπων, εφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος ή τη διαχείριση συμφερόντων τρίτων, 2) η επεξεργασία πραγματοποιείται αποκλειστικά για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, 3) άδεια της Αρχής, η οποία χορηγείται μόνο εφόσον (α) η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος και (β) εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Η Αρχή, ωστόσο, δεν εφαρμόζει την προαναφερθείσα διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' του ν. 2472/1997, στο μέτρο που αυτή απαιτεί προηγούμενη άδεια της Αρχής για την επεξεργασία ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων κατά την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Και τούτο, διότι η από τη διάταξη αυτή απαιτούμενη άδεια της Αρχής συνιστά μέτρο προληπτικού ελέγχου του Τύπου και ως τέτοιο απαγορεύεται, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 14 παρ. 2 Σ. (έτσι ρητά και οι αποφάσεις της Αρχής με αριθ. 26/2007 σκ. 11 και με αριθ. 17/2008 σκ. 18). Κατά τα λοιπά, όμως, η διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' του ν. 2472/1997 είναι εφαρμοστέα, δεδομένου ότι θέτει ουσιαστικά

κριτήρια για την άσκηση του δημοσιογραφικού λειτουργήματος και τη νομιμότητα της επεξεργασίας προσωπικών δεδομένων για δημοσιογραφικούς σκοπούς.

Η προηγούμενη ερμηνευτική προσέγγιση εναρμονίζεται πλήρως και με τις προαναφερόμενες διατάξεις του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ. Ειδικότερα, οι διατάξεις του άρθρου 8 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με τη νομολογία του ΕΔΔΑ (βλ. ιδίως απόφαση Καρολίνα του Ανόβερου κατά Γερμανίας, 24.06.2004, παραγρ. 57) έχουν μεν ως πρωταρχικό σκοπό να προστατέψουν το άτομο από αυθαίρετες επεμβάσεις της κρατικής εξουσίας, αλλά τυγχάνουν εφαρμογής και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών, ιδίως στις περιπτώσεις, όπου το δικαίωμα κάθε προσώπου στην προστασία της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής και της εικόνας του πρέπει να διαφυλαχθεί από αυθαίρετες επεμβάσεις τρίτων. Υπό την έννοια αυτή, κάθε ενδιαφερόμενο πρόσωπο απολαύει της προστασίας, που κατοχυρώνουν οι διατάξεις αυτές, έναντι κάθε παράνομης διατάραξης της ιδιωτικής και οικογενειακής του ζωής ή ανάμειξης σε αυτήν, που επιχειρείται από οποιονδήποτε τρίτο, με οποιαδήποτε μορφή, ιδίως δε με την αυθαίρετη λήψη και δημοσίευση φωτογραφιών του. Η τριτενέργεια των ατομικών δικαιωμάτων προβλέπεται πλέον ρητώς, μετά την τελευταία αναθεώρηση, στο άρθρο 25 παρ. 1 του Σ.

4. Εν προκειμένω, στα δημοσιεύματα της εφημερίδος Χ περιλαμβάνονται απλά, αλλά και ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα του Α, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 2 στοιχ. α' και β' του ν.2472/1997. Συγκεκριμένα, πρώτον, στο δημοσίευμα της .././2008 (αρ. φύλλου) γίνεται αναφορά, μεταξύ άλλων, στην κόντρα που έχει ξεσπάσει μεταξύ δικηγόρου και του ιατρού Α, στη μήνυση που έχει υποβάλει η πρώτη κατά του ιατρού για εξύβριση και συκοφαντική δυσφήμιση και στο γεγονός ότι ιατρός συνελήφθη επί τόπου και οδηγήθηκε στο αστυνομικό τμήμα. Δεύτερον, σε προγενέστερο δημοσίευμα της .././2008 (αρ. φύλλου....) με τίτλο γίνεται αναφορά σε εξύβριση, απειλές και επικίνδυνες σωματικές βλάβες που δέχθηκε η δικηγόρος από γνωστό ιατρό της πόλης καθώς και ότι σε βάρος του τελευταίου κινήθηκε η διαδικασία του αυτοφώρου και σχηματίστηκε σε βάρος του δικογραφία, η οποία θα αποσταλεί στον Εισαγγελέα. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, παρόλο που στο συγκεκριμένο δημοσίευμα δεν κατονομάζεται ο Α, η δημοσιοποίηση των πληροφοριών αυτών, σε συνδυασμό με το από .././2008 δημοσίευμα, συνιστά επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που μπορεί να θεωρηθεί ότι εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του ν.2472/1997. Και τούτο διότι, από το δημοσίευμα αυτό (της .././2008), που αναφέρεται σε ένα περιστατικό που έλαβε χώρα σε δημόσιο χώρο σε μια επαρχιακή πόλη, με εμπλεκόμενα πρόσωπα που ήσαν – κατά το δημοσίευμα – γνωστά πρόσωπα στην κοινωνία της, δεν προσδιορίζεται μεν άμεσα η ταυτότητα του ιατρού, ωστόσο στο μεταγενέστερο δημοσίευμα της .././2008, στο οποίο

κατονομάζεται ο ιατρός, γίνεται και συσχετισμός των δυο δημοσιευμάτων (πρβλ. φύλλο εφημερίδας X της .././2008 « (...) όπως έγραψε η εφημερίδα X σε προηγούμενο φύλλο (...)»). Τρίτον, στο φύλλο της εν λόγω εφημερίδος της .././2008 με τίτλο γίνεται ονομαστική αναφορά στην ποινική καταδίκη του Α για την συκοφαντική δυσφήμιση και την εξύβριση της δικηγόρου. Η δημοσιοποίηση των άνω πληροφοριών στην εφημερίδα X συνιστά επεξεργασία απλών, αλλά και ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων (στο μέτρο που αναφέρονται σε ποινική δίωξη και ποινική καταδίκη) του Α, ως υποκειμένου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 2 στοιχ. α', β', γ' και δ' του ν.2472/1997.

5. Από τα προσκομισθέντα στοιχεία προκύπτει, ωστόσο, αμφισβήτηση σχετικά με την ύπαρξη προηγούμενης συγκατάθεσης του Α σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 2 στοιχ. ια' του ν.2472/1997, ως υποκειμένου των δεδομένων, για την επεξεργασία των προσωπικών του δεδομένων, κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο. Ειδικότερα, ο Β στις απόψεις που υπέβαλε στην Αρχή (υπ' αριθμ. πρωτ. ΑΠΔΠΧ Γ/ΕΙΣ/72/05.01.2011) ισχυρίζεται, μεταξύ άλλων: « (...) Προκύπτει από το πρώτο δημοσίευμα (της .././2008), ότι σ' αυτό **δεν αναφέρω το όνομα του Α και τούτο παρά το γεγονός ότι με την αναφορά του ονόματός του ουδένα κανόνα δικαίου θα παραβίαζα, διότι άπαντα τα περιστατικά τα συγκροτούντα το δημοσίευμα είχαν γίνει πασίγνωστα στην πόλη (βλ. κατωτέρω) και τα είχα πληροφορηθεί διά του ρεπορτάζ. Μετά από το δημοσίευμα αυτό με επισκέφτηκε στο γραφείο μου στη ο Α και μου είπε «γιατί δεν γράφετε το όνομά μου, δεν έχω κανένα πρόβλημα να γράφετε το όνομά μου». Στηριζόμενος στην άνω δήλωσή του στα επόμενα δημοσιεύματα ανέφερα το όνομά του. Το ότι τα ανωτέρω περιστατικά είναι αληθή αποδεικνύεται με τα εξής έγγραφα: i) Με την ένορκη βεβαίωση του Γ (γιού μου) που εμπεριέχεται στην υπ' αριθμ. 198/09 πράξη του Ειρηνοδίκη, με την συνημμένη σ' αυτή υπ' αριθμ. 10039β/7-5-2009 έκθεση επιδόσεως του δικαστικού επιμελητή Δ και με τις προτάσεις μου στο Ειρηνοδικείο επί της ως άνω αγωγής του Α, με τις οποίες αποδεικνύεται ότι έλαβα αυτή (την ένορκη) για να την προσκομίσω στο Ειρηνοδικείο κατά την συζήτηση της αγωγής, και την **προσκόμισα**. Αποδεικνύεται με την άνω βεβαίωση, ότι ο Γ **ενόρκως** βεβαιώνει την αλήθεια των άνω περιστατικών. ii) Με τις προτάσεις του Α στο Ειρηνοδικείο, με τις οποίες **αποδεικνύεται ότι δεν αμφισβήτησε την αλήθεια των άνω ισχυρισμών μου και της ένορκης βεβαίωσης του Γ.** iii) Με τις δηλώσεις του Α, που καταχωρήθηκαν κάτω από την άνω ένορκη βεβαίωση. Προκύπτει, ότι με αυτές ισχυρίζεται ότι ο Γ διέπραξε το έγκλημα της ψευδορκίας, διότι δήλωσε ότι είναι δημοσιογράφος, ενώ δεν είναι, διότι δεν επέδειξε την δημοσιογραφική ταυτότητα, και ζητά να σταλεί η βεβαίωση στον Εισαγγελέα, για να ερευνηθεί, αν ο Γ για τους άνω λόγους (και μόνο για τους άνω λόγους) διέπραξε το έγκλημα της ψευδορκίας. Συνεπώς, αποδεικνύεται ότι και με αυτές τις δηλώσεις του **επιμελώς απέφυγε να αμφισβητήσει την αλήθεια****

των άνω πραγματικών περιστατικών (...)». Στην προαναφερόμενη ένορκη βεβαίωση, ο Γ βεβαιώνει μεταξύ άλλων: « (...) Κατά την συνάντηση ήμουν και εγώ παρών. Ο Α είπε στον Β “ γιατί δεν γράφετε το όνομά μου, δεν έχω κανένα πρόβλημα να γράφετε το όνομά μου “. Μετά είπε ότι θέλει να δημοσιοποιήσει την άποψή του επί του δημοσιεύματος, αλλά ότι για να ασκήσει αυτό το δικαίωμα πρέπει να του στείλει δημοσιογράφο στο σπίτι του, να του πάρει συνέντευξη. Ο Β του είπε ότι αυτό είναι αδύνατον, ότι μπορεί να αφήσει γραπτή συνοπτική διατύπωση των θέσεών του και ότι θα δημοσίευε αυτή. Ο Α αρνήθηκε να ασκήσει το δικαίωμά του με αυτόν τον τρόπο, τον οποίο προβλέπει ο νόμος και αποχώρησε και είπε πάλι ότι δεν έχει πρόβλημα να δημοσιευθεί το όνομά του (...)».

Από τα προσκομισθέντα στην Αρχή στοιχεία προκύπτει, ακόμα, ότι με την αγωγή .../2008 (με ημερομηνία κατάθεσης2008) που κατέθεσε ο Α κατά του Β ενώπιον του Ειρηνοδικείου ζητεί την επιδίκαση χρηματικής αποζημίωσης λόγω ηθικής βλάβης που συνίσταται στην προσβολή προσωπικών δεδομένων του ν.2472/1997, συκοφαντικής δυσφήμισης (άρθρ. 363 ΠΚ) και εγκλημάτων διαπραχθέντων διά του Τύπου (Α.Ν. 1092/38). Κατά τη συζήτηση της αγωγής αυτής το Ειρηνοδικείο εξέδωσε την απόφαση .../2009 με την οποία έκρινε ότι είναι καθ' ύλην αναρμόδιο για την εκδίκαση της προαναφερόμενης αγωγής και παρέπεμψε την αγωγή ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Δικάσιμος προς συζήτηση της αγωγής αυτής έχει ορισθεί ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου την2011.

6. Ενόψει αυτών, η Αρχή πρέπει να αναστείλει την εξέταση της υπό κρίση καταγγελίας. Και τούτο, διότι η ύπαρξη (ή μη) έγκυρης συγκατάθεσης του Α για τη δημοσιοποίηση πληροφοριών που τον αφορούν άμεσα και προσωπικά από την εφημερίδα Χ θα μπορούσε να αποτελέσει νομιμοποιητική βάση για την εν λόγω επεξεργασία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 2 στοιχ. ια', 5 παρ. 1 και 7 παρ. 2 στοιχ. α' του ν.2472/1997. Περαιτέρω, δεδομένου ότι η προαναφερόμενη ένορκη βεβαίωση του Γ έχει εισαχθεί προς εκτίμηση και αξιολόγηση μαζί με το σύνολο των αποδεικτικών μέσων ενώπιον του αρμοδίου δικαστηρίου, σύμφωνα με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 270 παρ. 2 ΚΠολΔ, πρέπει να αναμείνει η Αρχή να αποδειχθεί το αληθές ή αναληθές περιεχόμενο των μαρτυρικών καταθέσεων με τελεσίδικη απόφαση που θα εκδοθεί στην ως άνω πολιτική διαφορά (πρβλ. την απόφαση 6/2005 της Αρχής).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Η Αρχή,

α) αποφαινεται ότι η δημοσίευση στην εφημερίδα Χ των προαναφερόμενων στο σκεπτικό

πληροφοριών που αναφέρονται ονομαστικά στο Α συνιστά επεξεργασία προσωπικών δεδομένων που εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο του ν.2472/1997 και

β) αναβάλλει την εξέταση της καταγγελίας του Α για τα καταγγελλόμενα δημοσιεύματα της εφημερίδος Χ μέχρι την έκδοση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης επί της εκκρεμούσας αγωγής αποζημίωσης.

Ο Αναπληρωτής Πρόεδρος

Η γραμματέας

Χρήστος Παληοκόστας

Ειρήνη Παπαγεωργοπούλου